

Første gang jeg så Ole Morten Rokvams tekanner var for 3 år siden. Jeg var jury for "Fletcher Challenge", og satt med tusenvis av lysbilder, hvorav jeg skulle plukke ut 70-80 gjenstander til 1998's utgave av denne internasjonale utstillingen på New Zealand. Mange hundre av bildene var av gjenstander fra USA, og Ole Mortens bilder var sortert i denne landskategorien, siden det var der han bodde og arbeidet. Jeg reflekterte overhode ikke over navnet: aldri hadde jeg hørt det før, og ikke slo det meg at dette var en norsk kollega heller.

Det jeg derimot stusset på, og som resulterte i at hans tekanner ble godkjent for utstillingen, var kompleksiteten i gjenstanden og måten dette kaos ble balansert på og fikk det nødvendige slør av orden over seg.

Først gjennom et høyt drevet håndverk, deretter i behandlingen av form, farge og overflate. Gjenstanden, i seg selv en teknisk konstruksjon som kunne minne om en oljeplattform eller et raffineri med rør og ben og beholdere i alle retninger, og med kryptiske bokstaver og tall i overflaten. Alle disse elementene var satt sammen til en lesbar og sterk helhet: nedtoningen til matthet ved sandblåsing slik at ingen reflekser skulle forstyrre, detaljenes individuelle, gjennomført vitalt fylte former, møtene, proporsjonene, rensingen i overflate og farge, evnen til å legge til å trekke ifra og å kunne si stopp på rett sted: presisjon i alle disse elementene denne komposisjonen består av.

Ole Morten er utdannet i USA, og har bodd der i mange år. Under et ferieopphold i Norge sommeren 1998, ringte han meg, og lurte på om jeg trengte hjelp med brenningene mine. Han flyttet året etter tilbake til Norge og startet søket etter verksted, og havnet etter mange mil i Risør, hvor han etablerte seg i bra lokaler, men også i et meget kompetent fagmiljø. Hans lyst til å lære og til å dele det han kan med kolleger, har resultert i en stor keramikk-relatert aktivitet i løpet av denne korte tiden. Han signaliserer at inklusjon, viljen til å skape offentlighet om sitt arbeid, nettverkarbeidet, opinions-arbeidet, høy risiko, er en viktig del av hans kunstneriske redskap, bl.a. gjennom at han til sommeren arrangerer en stor internasjonal keramikk-workshop, med svært anerkjente utøvere fra USA og Australia, innenfor sin teknikk-sjanger, vedfyring, sammen med kolleger i, nettopp, det handlekraftige og meningsgskapende Risør-miljøet.

Denne generøsiteten resulterte også i at han er fast på fyringslaget mitt, sammen med Kari Brovold Hagen.

I dag tenker jeg på Orson Wells og radiohistorien om invasjonen fra mars, og de vanntårn amerikanerne i panikk skjøt i filler den følgende natten, når jeg ser Ole Mortens tekanner. Dette skråblikket inn i tilværelsen, nysgjerrige nærvær og kloke distanse på samme tid og sted, som merkelig nok blir til tekanner.

Torbjørn Kvasbø

The first time I saw Ole Morten Rokvam's teapots was three years ago. I was juror for "Fletcher Challenge" and had thousands of slides, from which I was supposed to pick out 70-80 objects for 1998's edition of this international exhibition in New Zealand. Several hundred of these objects were from the USA, and Ole Morten's pictures were sorted in this category because that was where he lived and worked. I did not reflect over the name; had never heard it before, and it did not strike me that he was a Norwegian colleague.

What I did reflect on however, and which resulted in the teapot being accepted for the exhibit, was the complexity of the object and the way this chaos was balanced and got the necessary sense of order. First through a highly charged level of craftsmanship, thereafter in treatment of form, color and surface. The object, was in itself a technical construction that was reminiscent of an oil platform or a refinery with tubes and legs, and containers in all directions, and with cryptic letters and numbers on the surface. All these elements were put together into a readable, and strong unity; tuned down to a matt surface with sand-blasting, so that no reflexes would disturb the details' individuality; the vitally filled forms, joints, proportions, cleansing of surface and color, the ability to add and subtract and to stop at the right place:

This composition consisted of precision in all these elements.

Ole Morten is educated in the USA, and lived there for many years. During a vacation in 1998 he called me and asked if I needed help with my firings. The following year he moved back to Norway and started the search for a studio, and ended up, after many miles of travelling, in Risør, where he established himself in a good studio, but also in a very competent professional environment.

His eagerness to learn and to share his knowledge with colleagues has resulted in a highly charged ceramics-related activity in this short period of time. He signalizes that inclusion, willingness to create publicity around his work, networking, public relations and risk-taking are important factors of his artistic tools. Amongst other things he will be arranging an international ceramics workshop this summer, with well known ceramic artists from the USA and Australia, all within the technical field of woodfiring, together with colleagues from the energetic and creative Risør environment. This generosity resulted in him being a regular member of my firing team, together with Kari Brovold Hagen.

When I see Ole Morten's teapots I think about Orson Wells and the radio-transmission about the invasion from Mars, and the water towers Americans blew to pieces in panic the following night. This skewed angle into existence, curious presence and sensible distance at the same time and place, which oddly enough becomes teapots.

Torbjørn Kvasbø

Newly educated as a ceramic artist from Indiana University, Bloomington and Southern Methodist University, Dallas, Ole Morten Rokvam came directly from the USA to Risor where he quickly established his own studio in the fall of 1999. There were many of us who made a pilgrimage to his studio to follow the development of the most surprising teapots and sculptures you can imagine. We were also curious about the firing process. Most of his work is fired in a woodfired kiln. We have now followed him for nearly two years.

It is with pleasure and anticipation Risor Art Association and Gallery Villvin opens a double solo exhibition of his work on Saturday, 17th. of march 2001. It will be his first solo exhibition in Norway. He has had two solo exhibitions in the USA and has participated in numerous group exhibitions there as well as in New Zealand and Egypt. Rokvam has also travelled a lot in Asia and especially India. With so many impressions and so much weight under his belt it is no wonder that the results become so unique and personal, to great pleasure and amusement for us viewers. Ole Morten Rokvam's work is characterized by great creativity and much humor. He admits that he has a lot of fun when he works.

Can an artist have a better starting point . . .

Inger Løken

Director Risor Art Association

Tone Lindegaard

Director Galleri Villvin

Som nyutdannet keramikker fra Indiana University og Southern Methodist University kom Ole Morten Rokvam direkte fra USA til Risor hvor han raskt etablerte seg i eget verksted høsten 1999. Vi var flere som valfartet verkstedet hans for å følge med i utviklingen av de mest overraskende og fantasierike tekanner og skulpturer man kan tenke seg. Også fyringsprosessen var vi nysgjerrige på. De aller fleste arbeidene blir brent i vedfyrte ovn. Nå har vi fulgt ham i nærmere to år.

Det er med glede og forventning Risor Kunstforening og Galleri Villvin åpner en dobbeltutstilling av hans arbeider lørdag 17. mars 2001. Det blir hans første separatutstilling i Norge. Tidligere har han hatt to separatutstillinger i USA og har deltatt på en rekke gruppeutstillinger der, samt på New Zealand og i Egypt. Rokvam har dessuten reist mye i Asia og oppholdt seg lenge i India. Med så mange inntrykk og så mye ballast er det ikke å undres over at det blir sæpregete og helt personlige resultater. Til stor glede og ofte munterhet for oss Ole Morten Rokvams arbeider bærer nemlig preg av stor kreativitet og mye humor. Han innrømmer da også at han har det moro når han arbeider. Et bedre utgangspunkt kan vel ikke en kunstner ha...?

Inger Løken

intendant Risor Kunstforening

Tone Lindegaard

daglig leder Galleri Villvin